

FÁBIÁN JUDIT

Időkapszula

Meg kell őriznem
szkoliózisom.
Monitor- sugárzással készült
röntgenfelvételem
reális
képe a jelennek.

Megőrzöm
szkoliózisom.
Hátha épp az én csontvázam
bizonyítja
a Béta generációnak,
hogy nem a kapálás tesz nyomorékká.

Vadon

Belevonyítok a túlterhelt éjszakába –
Hatvanöt család beszélgetését fordítnám
emberire.
Harminc méter magas betonfal némítja el hangom.

A Holdat keresem. Kikerüli a blokkot.

Régi, lyukacsos falak szívják magukba
a betondzsungel
művi morajját.

A Napot keresem. Hiába.

Gyenge sugara ébreszti
a fekete-szöttes pókháló
lakóját
szobám görbe falú zugában.

Az interfon vandalizált
kábelei szikkadt faágak.

Egykor még szerves
részük volt a kommunikáció.

Színjáték

Digitális fotóimon az alkonyatban
kékes a hó.
Autók tetején,
fagyos köveken
groteszk paróka.

Digitális fotóimon régi házak
tűzpiros téglái szórnak petárdát
a tájra.
Kapu előtt egy szürke
füstös csincsilla macska
rőtvrösen vadászik.

Digitális fotóimon a tengerpart
prominens
homokja rangfosztott
építkezési törmelék.
A rózsaszín bőrű
napozók
fonnyadó őszibarack-virágok.

Daltonista kamera.
Digitálevonó sétára indulok.

A szomszédék fehér kocsija
világoskék.
Hófehér bisonjuk
lilás bundával közelít.

NÉVJEGY

FÁBIÁN JUDIT (1978, Nagyvárad) német–angol szakon végezte egyetemi tanulmányait. Versei és prózái váradi napilapban, váradi és egri irodalmi folyóiratban, antológiában jelentek meg. Önálló kötete: Edzés kábelen (Éden Művészeti Hálózat – Lícium-Art, 2015).